

POSUDEK VEDOUCÍHO

Vysokoškolské kvalifikační práce

Program: bakalářský
Obor: Choreografie
Jméno studenta: Anna Benháková
Název práce: Jak zachytit tanec ve fotografii
Vedoucí práce: MgA. Elvíra Němečková, Ph.D.
Oponent práce: MgA. Klára Lidová, Ph.D.

Text posudku:

Tanec je uměním okamžiku a s touto pomíjivostí se odjakživa snaží bojovat. Celé věky je odkázán na vyprávění pamětníků, na kresbu, na pár řádků, svěřených papíru, v lepším případě na více či méně sofistikovanou formu zápisu. O něco větší šance se mu dostane až koncem 19. století s nástupem nových technologií, zejména s vynálezem fotografického a filmového záznamu. O tanci a filmu bylo v posledních letech napsáno mnohé. Fotografie, ač starší z obou zobrazovacích technik, dodnes zůstávala ve stínu našeho zájmu.

Fotografie je jedním z mála médií, které verbální, nebo psané paměti dokáže přidat další rozměr. Dobrá fotografie dokáže uchovat dojem z tance, jeho chuť, barvu a atmosféru. Hořkou pravdou je, že ne každý fotograf je nadán onou magickou mocí, zachovat takový okamžik pravdivě pro generace budoucí. Nejde tedy jen o pořízení snímku, ale zejména o tu specifickou dovednost, jak okamžik polapit, aby dokázal i po letech vydat svědectví o věcech, které jsou určeny jen očitým svědkům. Myslím, že to je přesně důvod, proč si tohle téma diplomantka zvolila pro svou závěrečnou práci.

Anna Benháková je velmi nadaný student s až renesančním rozpětím zájmů. Je jedním z těch, které je radost vést, protože když něco dělá, tak to dělá do hloubky a se skutečným západem pro věc. Jsem si vědoma toho, že téma, které zvolila, je pro účely bakalářské práce velmi těžké a složité, ale právě takhle její vlastnost, ta potřeba přijít věcem na kloub, byla pro mne zárukou, že nezůstane pouze u popisu fotografické profese.

Hned na počátku Anna věnovala mnoho času hledání vhodné literatury, a to i za pomoci kontaktů na FAMU. Většina nalezených textů se však více či méně podrobně zabývá technikou pořizování fotografií jako takových. Aby mohla proniknout do specifiky divadelní a hlavně taneční fotografie, rozhodla se tedy obrátit na tvůrce, kteří v tomto vyhraněném oboru vynikají. Oslovila celou škálu umělců, a ač byla ve svém úsilí vytrvalá, ve finále se jí úzkou spoluprací podařilo navázat pouze s Vojtěchem Brtnickým a Pavlem Hejným. Vedle úvodu do historie a techniky fotografování tak větší část diplomantčina textu tvoří rozhovory s těmito tvůrci, kterým postupně předkládá několik témat, a z jejich odpovědí se snaží vyvodit obecněji platné závěry.

Anna Benháková na svém textu pracovala samostatně, průběžně ho konzultovala, takže vím, kolik úsilí svému tématu věnovala a s čím vším se v průběhu jeho vzniku potýkala. Práce prošla mnoha metamorfózami, ale myslím, že se jí nakonec podařilo najít způsob, jak do problematiky proniknout a jak své poznatky předat potencionálním čtenářům. K tomu přispívá i fakt, že Anna je jedním z těch studentů, kterým písemný projev neklade odpor a který své myšlenky dokáže formulovat, a tedy dojít k jasně formulovaným závěrům.

Největším přínosem práce, kterou Anna Benháková předkládá k obhajobě, je podle mne to, že otvírá nové téma našeho zájmu. Vytvořila základ, který i jí samotné otevřel další škálu otázek, směrů, i úhlů pohledu, kterými by bylo možné se tanci ve fotografii do budoucna zabývat.

Práci k obhajobě: **doporučuji**

Podpis vedoucího práce: Elvíra Němečková

Datum: 26.5. 2019